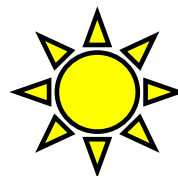

SŁONECZKO

gazetka przedszkolna www.przedszkole100.waw.pl
PAŹDZIERNIK

2020/2021
nr 40

WYDANIE SPECJALNE

DZIĘKUJEMY !!!

Lila 5 lat

DROGA PANI DYREKTOR

*„Nauczyłem się wspaniałej prawdy:
od radości, którą sprawia nam czyjaś dobroć
większą radością jest wyrażenie wdzięczności za tę dobroć.” R.P Evans*

„Bądźmy wdzięczni wobec ludzi, którzy sprawiają, że jesteśmy szczęśliwi.

*Są oni uroczymi ogrodnikami,
którzy sprawiają, że nasze dusze rozkwitają.” M. Proust*

Jesteśmy wdzięczni, że była Pani częścią naszego życia!!!

DZIĘKUJEMY ZA WSZYSTKO

1 września 1983 roku Joanna Dorosławska

po raz pierwszy przekroczyła próg naszego przedszkola i rozpoczęła pracę jako nauczyciel wychowania przedszkolnego. Przez wiele lat spełniała się zawodowo jako nauczyciel, wychowując kolejne grupy dzieci.

Jej szczególną pasją były zajęcia matematyczne i gimnastyczne. Joanna Dorosławska kilka lat pełniła

funkcję wicedyrektora naszego przedszkola, aż przyszedł 2003 rok i objęła stanowisko dyrektora.

Pani dyrektor rozpoczęła swoją pracę od razu mocnym akcentem, odbierając 28 listopada 2003 roku przyznany placówce certyfikat „Partnerskie Przedszkole” - to był nasz pierwszy etap na drodze w uzyskaniu możliwości bezterminowego używania tego tytułu. 18 marca 2004 roku wmurowano i odsłonięto na obu budynkach pamiątkowe tablice.

10 stycznia 2014 podczas VI Kongresu Edukacji Przedszkolnej, nasze przedszkole, jako pierwsze na Ochocie, otrzymało Nagrodę Jakości Ireny Dzierzgowskiej.

Jeśli taki był początek, to nie ma wątpliwości, że dalej było tylko lepiej i więcej...

Za panowania dyrektor Joanny Dorosławskiej przedszkole przeszło ewolucję na każdym poziomie. Pracownicy doskonalili swoje umiejętności i poszerzali kwalifikacje. Przedszkole realizowało różne projekty, współpracowało z instytucjami. Systematycznie zmieniały się też poszczególne pomieszczenia, wyposażenie, ogrodzenie, teren zielony, sprzęt sportowy, nawierzchnia, elewacja... Dzieci rosły i przychodzili do nas kolejne pokolenia przedszkolaków. To był bardzo owocny czas!!!

PARTNERZY WSPÓŁPRACUJĄCY Z DYREKCJĄ

- ⚙ *Dzieci, rodzice, absolwenci i sympatycy*
- ⚙ *Urząd Dzielnicy Ochota*
- ⚙ *Akademia Pedagogiki Specjalnej*
- ⚙ *Poradnia Psychologiczno - Pedagogiczna nr 9*
- ⚙ *ochockie przedszkola i szkoły*
- ⚙ *Młodzieżowy Dom Kultury Ochota*
- ⚙ *Straż Miejska i Policja*
- ⚙ *Towarzystwo Rozwijania Aktywności Dzieci „Szansa”*
- ⚙ *Biblioteki Publiczne*
- ⚙ *OPS*
- ⚙ *i wiele innych...*

NAJWAŻNIEJSZE OSIĄGNIĘCIA

- 👍 *uzyskanie bezterminowego certyfikatu jakości „Partnerskie Przedszkole”*
- 👍 *projekt unijny „Szansa na przedszkole” realizowany we współpracy z TRAD SZANSA*
- 👍 *projekt unijny „Dobre praktyki – dobrzy nauczyciele – skuteczna szkoła” realizowany z Akademią Pedagogiki Specjalnej*
- 👍 *projekt unijny „Inclusive teaching w przedszkolach na Ochocie” - wsparcie terapeutyczne dla dzieci*
- 👍 *certyfikaty: „Varsavianistyczna szkoła” oraz „Przedszkole z Prawami Dziecka”*
- 👍 *nagroda specjalna Światowej Organizacji Wychowania Przedszkolnego OMEP za promowanie edukacji wielokulturowej*
- 👍 *nagroda Grand PRIX dzielnicowego konkursu „Co pika w sercu SMYKA?”*
- 👍 *nagrody i wyróżnienia dla dzieci biorących udział w przeglądach teatrzyków przedszkolnych, konkursach recytatorskich, plastycznych i tanecznych na szczeblu dzielnicy, miasta, ogólnopolskim i międzynarodowym*
- 👍 *stworzenie i wyposażenie sali do zajęć terapii integracji sensorycznej*
- 👍 *bardzo dobre wyniki w zakresie wyrównywania deficytów mowy*
- 👍 *sprawdzone metody adaptacji dzieci do przedszkola*
- 👍 *szkolenie przyszłej kadry pedagogicznej – wieloletnia współpraca z Akademią Pedagogik Specjalnej*
- 👍 *tworzenie własnych tradycji np. gazetka przedszkolna „Słoneczko”, Festiwal Piosenki, dzielnicowe konkursy plastyczne i logopedyczne, konkursy recytatorskie, Festyny Rodzinne*
- 👍 *warsztaty dla rodziców „Mamo, tato poćwicz ze mną” - profilaktyka rozwoju fizycznego*
- 👍 *warsztaty dla rodziców „Mamo, tato pobaw się ze mną i Gadusiem” profilaktyka rozwoju mowy*
- 👍 *bezpłatne kółka zainteresowań rozwijające uzdolnienia artystyczne dzieci (plastyczne i taneczne).*

PUNKT ZWROTNY

Czternaście lat temu przestąpiłam próg gabinetu dyrekcji Przedszkola nr 100, pani Joanny Dorosławskiej. Starłam się o pracę, pracę z dziećmi. Wtedy mogłam podjąć pracę jako woźna i tak się też stało.

Prawdopodobnie obie nie zdawałyśmy sobie sprawy, że w tym momencie została przedstawiona zwrotnica w moim życiu zawodowym.

Po roku pracy zakiełkowała myśl „*A może rozpocząć studia pedagogiczne?*”, o których myślałam wiele lat temu...

Podzieliłam się tym pomysłem z Panią Dyrektorką i pamiętam jak dziś jej reakcję – „*To wspaniale, ojej mam aż ciarki z wrażenia i radości*”.

Wszyscy doskonale wiemy jak mnóstwo obowiązków, wielka odpowiedzialność ciąży na barkach dyrekcji i Dyrektora tak dużej placówki jaką jest nasza Setka. Przepisy, ustawy, budżety, bezpieczeństwo wszystkich – sama nie wiem co jeszcze – trzeba to umieć ogarnąć, zarządzać. Myślę, że Pani Dyrektorka zdała egzamin celująco będąc na tym stanowisku.

Jednym z obowiązków dyrektora jest poszukiwanie i zatrudnianie nowych pracowników. Myślę, że jest to bardzo trudne, zawsze towarzyszy temu element niepewności, niepokoju. Dawanie komuś szansy zatrudniając na podstawie CV, dokumentów i krótkiej rozmowy, to czasem ryzyko, ale też wielka satysfakcja, gdy okaże się, że to była dobra decyzja.

Przez ręce Pani Dyrektorki przewinęło się przez te lata dużo ludzkich historii – historii osób zatrudnionych, rodziców przedszkolaków i ich rodzin – każdy z innym bagażem doświadczeń, trosk i problemów. Jedni byli epizodem, inni zapisali się w pamięci a wspomnieniom o nich może będzie towarzyszył miły dreszcz na plecach.

Ja ze swojej strony bardzo dziękuję za daną mi szansę, za przedstawioną zwrotnicę, której torem jadę nadal.

Przez te wszystkie lata zawsze zwracałam się do Pani Dyrektorki „*Pani Dyrektorko*” – nigdy inaczej. I tak też zawsze będę o Niej myślała – Pani Dyrektorka. Choć przyznam się, że czasem z zazdrością słuchałam, jak koleżanki mówią zwyczajnie - Asiu.

Iwona Dąbrowska

PAŃSKIE OKO KONIA TUCZY

Wszyscy znamy to przysłowie - pasuje do wielu osób piastujących kierownicze, dyrektorskie stanowiska.

Wiadomo od zawsze, że dzieci są wspaniałymi obserwatorami. Nie zdajemy sobie sprawy, że często słyszą nasze rozmowy i doskonale lub zabawnie to interpretują. Tak było, gdy spytałam starsze przedszkolaki o panią dyrektor.

CO ROBI PANI DYREKTOR?

„Pani dyrektor chodzi i patrzy”. Zuzia lat 5

„Podpisuje różne ważne sprawy, pilnuje porządku”. Jaś lat 5

„Pani dyrektor rządzi i pracuje” Jaś lat 6

Czyli wszystko się zgadza - pod okiem pani dyrektor, która chodzi i patrzy - wszystko w placówce dobrze działa.

„Jak coś się zepsuje to pani dyrektor dzwoni do panów i mówi co trzeba naprawić”.

„Sprawdza czy pan dozorca naprawił ławkę”. Antek lat 6

„Mówi co mają panie robić”. Jurek lat 6

Kolejna trafna obserwacja - trzyma rękę na pulsie – nic jej nie umknie i o to chodzi!

„Wybrała ten budynek i pilnuje wszystkich sal.” „Lubi swoją pracę bo jej się tu podoba”

Agata lat 6

To oczywiste, że pracując tyle lat w jednej instytucji trzeba lubić swoją pracę!

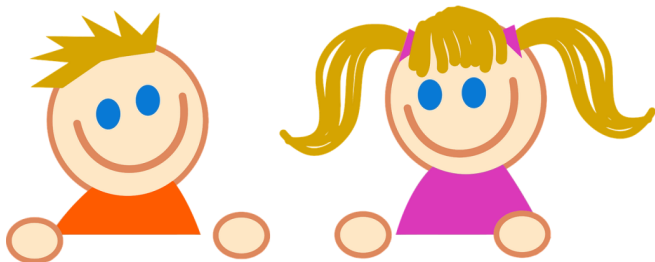
„Kupuje zabawki i zabawki do ogrodu.”

Przemek lat 6

„Po występach częstowała nas cukierkami”.

Franek lat 5

Zabawki w ogrodzie i czasem słodkość – to dzieci zawsze pamiętają!

„Pani dyrektor wymyśla, co możemy zjeść”

Oliwier lat 6

Wymyślając zawsze pewnie ma nadzieję, że dzieci wszystko zjadają – co niestety jest trudne, pomimo starań nauczycielek - bez wykształconych nawyków jedzeniowych w domach rodzinnych naszych przedszkolaków.

„Pani dyrektor pomaga otwierać drzwi”

Adrian lat 5

„Pilnuje czy wszystkie dzieci są w przedszkolu i czy nikt się nie zgubił” Laura lat 5

Uprzejmość na co dzień i bezpieczeństwo to podstawa tej pracy!

„Pani dyrektor wymyśla wierszyki”

Przemek lat 6

No cóż, może nie wiemy wszystkiego o naszej Pani Dyrektor? Może drzemie w Niej talent co dzieci wyczuwają? Może sama o tym nie wie?

Na pytanie czy łatwo być dyrektorem? padła odpowiedź:

„Trudno zajmować się wszystkimi sprawami w przedszkolu” Laura 5 lat

Myślę, że to świetnie podsumowuje pracę na stanowisku dyrektora – trudne ale do zrobienia mając predyspozycje i dobry zespół pracowników!

Na pytanie kto chciałby być dyrektorem tylko jedna dziewczynka odpowiedziała

„Chciałabym być dyrektorem, żeby robić ważne rzeczy” Ida lat 5

No właśnie „robić ważne rzeczy”, ponieważ wszystko, co dotyczy placówek oświatowych jest ważne i poważne, nawet jeśli komentują to dzieci.

Iwona Dąbrowska

„Joanno, czy Ci nie żal?”

I. Joanno, czy Ci nie żal
zostawić przedszkolną brać?
Co będzie się teraz tu działo?
Tak będzie Cię nam brakowało.

Ref. Joanno, czy Ci nie żal!
zostawić przedszkolny raj!
Joanno, czy Ci nie żal!
Joanno zostań wśród nas!

II. Joanna na wszystkich spoziera
i łyzy rękawem ociera,
pakuje już swoje manatki
zostawiam was moje dziatki.

Ref. Joanno, czy Ci nie żal!
zostawić przedszkolny raj!
Joanno, czy Ci nie żal!
Joanno zostań wśród nas!

III. Joanno pamiętaj, że zawsze
Twym domem przedszkole nasze.
Będziemy na Ciebie czekali
i czule Cię wspominali.

Ref. Joanno, czy Ci nie żal!
zostawić przedszkolny raj!
Joanno, czy Ci nie żal!
Joanno, zostań wśród nas!

„Emerytury nadszedł czas”

Czterdzieści lat minęło jak jeden dzień,
bo w Setce pełno wrażeń jest co dzień.
W przedszkolnych murach Setki
odnajdziesz Ja,
I w gabinecie porozmawiasz z Nią.

Ref.: Bo Ty, jesteś już w Setce przez tyle lat,
bez Ciebie będzie nudny świat!

Przedszkolny ogród piękny stworzyłaś nam,
A przedszkolaki wszystkie to Twój kram.
O swoją kadrę dbałaś każdego dnia,
Rodzica zrugać Mogłaś lecz nie ja!

Ref.: Bo Ty, jesteś już w Setce przez tyle lat,
Bez Ciebie będzie nudny świat!

Lecz karuzela życia, rozpocznie się,
Emerytury urok zbliża się!
No i Pamiętaj o tym, praca to kłopoty,
emerytury nadszedł czas...!

tekst: Hanna Strojewska

tekst: Aleksandra Budnik

♪ PRZEDSZKOLE DRUGIM DOMEM ♪

I. Gdy dzień wstawał i witał świat
wczesnym rankiem do pracy szłaś.

Ciągle myślałaś, co czeka Cię?

Czy będzie dobrze , czy bardzo źle?

*Codziennie byłaś tu, w przedszkolu jak ze snu
gotowa podać rękę, gdy innym brakło tchu.
Zawsze troszczyłaś się, sercem dzielilaś się,
dziś podziękować za to chcę.*

II. Papierów, ustaw – nie zliczy nikt,

który paragraf potrzebny dziś?

Często zza biurka nie widać Cię,

dobrze Agnieszkę pod ręką mieć.

*Codziennie byłaś tu, w przedszkolu jak ze snu
gotowa podać rękę, gdy innym brakło tchu.
Zawsze troszczyłaś się, sercem dzielilaś się,
dziś podziękować za to chcę.*

III. Dzieci, rodzice, personel – Ty,

słońce i burze czasami mgły.

Jak to pogodzić i wszystko zgrać,

musiałaś z siebie wiele nam dać.

*Codziennie byłaś tu, w przedszkolu jak ze snu
gotowa podać rękę, gdy innym brakło tchu.
Zawsze troszczyłaś się, sercem dzielilaś się,
dziś podziękować za to chcę.*

IV. Czym sobie teraz wypełnisz czas?

Może czasami wspomnisz też nas.

Obejrzyś zdjęcia , zadumasz się,

w naszym przedszkolu było OK!

*Codziennie byłaś tu, w przedszkolu jak ze snu
gotowa podać rękę, gdy innym brakło tchu.
Zawsze troszczyłaś się, sercem dzielilaś się,
dziś podziękować za to chcę.*

tekst: Iwona Dąbrowska i Hanna Strojewska

WSPOMINAMY - DZIĘKUJEMY

Mój czas spędzony w przedszkolu pamiętam do dziś. A było to ponad 20 lat temu. Zawsze z uśmiechem wstawałam szłam do przedszkola, bo były nowe przygody. I wiedziałam, że mój Syn również będzie do niego chodził, bo to Najlepsze Przedszkole na Ochocie, wielopokoleniowe i z tradycjami. Zawsze było miło widzieć te uśmiechy moich Pań, które mną się opiekowały. A potem moim synem.

Pani Asiu dziękujemy za to, że była Pani naszym przewodnikiem. Pomagała odkrywać nasze mocne strony, cieszyła się z sukcesów, a w trudnych chwilach zawsze nas wspierała. I ten uśmiech, dzięki któremu ciepło robiło się w naszych sercach. Zrobiła Pani super "robotę" i na pewno wychowankowie będą tęsknić.

Powodzenia życzą

dwa pokolenia wychowanków

Paulinka i Eryś

Szanowna pani Dyrektor,

W imieniu Grupy Biedronek, a także rodziców i opiekunów, pragniemy Pani serdecznie podziękować za wieloletni trud kierowania naszym Przedszkolem nr 100. Dziękujemy za to, że była Pani zawsze szczęśliwa i uśmiechnięta, czasami czymś zaskoczona, ale zawsze pozytywnie nastawiona, gotowa służyć radą i pomocą przy rozwiązaniu wszelkich spraw.

Za wszystkie miłe słowa, rady, zachęty, za Pani dobroć i życzliwość z całego serca dziękujemy!

Grupa Biedronki

Miłun Trzaskowski

Szanowna Pani Dyrektor,

Gdy wracam pamięcią do tych - całkiem niedawnych - lat, kiedy moje dzieci chodziły do przedszkola, czuję ogromną wdzięczność. Chcę podziękować za pracę i wysiłek całego zespołu Przedszkola nr 100 - wszystkich osób, które wniosły w życie dzieci tak wiele dobrego. Za zbudowanie tego zespołu i stworzenie cudownego miejsca - dziękuję.

Małgorzata Pawlak-Kalemba

Mury Przedszkola nr 100 opuściłam 36 lat temu. Czas spędzony w tym przedszkolu jest dla mnie piękną kartą, owianą mgłą wspomnień. Pamiętam kiedy Pani Joanna Dorosławska objęła wychowawstwo naszej grupy. Z łezką w oku wspominam добродuszny uśmiech i pogodny wzrok Pani Dyrektor. Jej cierpliwość i entuzjazm. Kiedy po wielu latach, przekroczyłam ponownie próg przedszkola, najpierw z moją starszą córką Magdą, a następnie z młodszym synem Michałem wiedziałam, że to najlepszy wybór.

I tu pragnę wyrazić wdzięczność za to, że Pani Dyrektor podczas edukacji przedszkolnej pielęgnowała we mnie takie wartości jak dobro, prawdę i piękno. A jako matka pragnę podziękować za dialog, otwartość i wielkie serce.

Aleksandra Wojciechowska

Przedszkole bardzo miło mi się kojarzy z czasem zabawy. Równie dobrze kojarzy mi się pani dyrektor, która była miła i otwarta wobec nas. Zresztą podobnie jak pani Ania, która prowadziła naszą grupę. Dzięki Nim wiedziałem jak się zachować. Każdą klasę szkoły podstawowej skończyłem z czerwonym paskiem i trafiłem do dobrego liceum. Pozdrawiam i życzę wszystkiego dobrego.

Kacper Kamiński

Wdzięczność trudno ubrać w kilka zdań, ale spróbuję...

Moje pierwsze wspomnienie związane z Panią Dyrektorką to pierwsze zebranie z rodzicami trzy lata temu. Pewnie jak większość szłam na nie z nadzieją, ale też niepewnością, jak to będzie.

Zobaczyłam na nim konkretną, rzeczową Kobiętę, która potrafi powiedzieć wprost to, co myśli. Później, podczas indywidualnych i w mniejszych grupach spotkań odkryłam, że jest mądra, dobra i sprawiedliwa. Zobaczyłam, jak bardzo jest oddana Przedszkolu i naszym dzieciom. Każde zebranie z Ną to zawsze wspólne rozwiązywanie problemów i wspólne decydowanie o przyszłości naszych dzieci. Pani Dyrektorka zawsze była dla rodzica otwartym, chętnym do rozmowy partnerem. Nigdy nie było rzeczy zbyt trudnych lub niemożliwych.

Zawsze miała dla nas czas, dobre słowo i radę. Jej życzliwość odczuwaliśmy za każdym razem czy to mijając się na schodach podczas odprowadzania córki do grupy maluszków czy też wtedy, kiedy z dumą opowiadała o osiągnięciach naszych przedszkolaków podczas występów w Przedszkolu i poza nim.

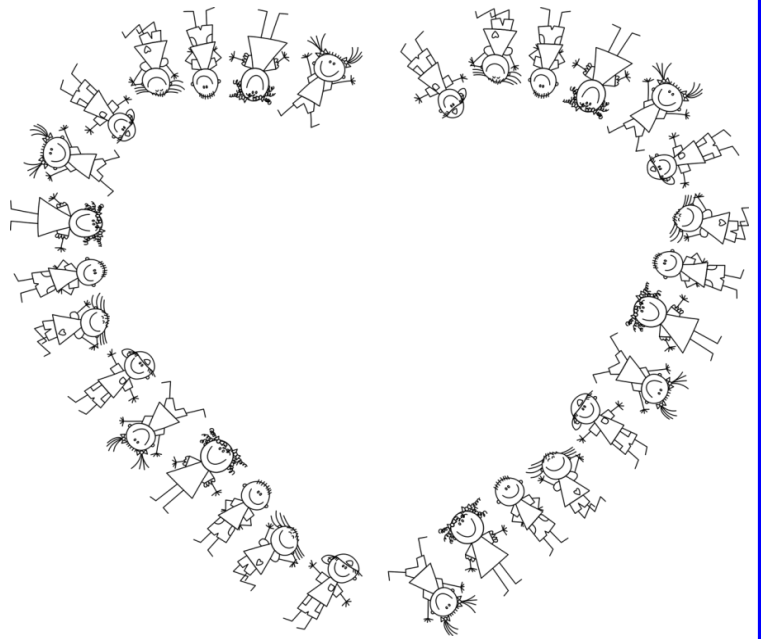
Jestem wdzięczna za te wspólne lata, podczas których czułam, że nasze dzieci są pod najlepszą opieką. Wspaniałego szefa poznaje się też po tym, jaki Zespół potrafi stworzyć. Zawsze miałam wrażenie, że wszyscy, którzy tu pracują, lubią to miejsce i nasze dzieci.

W dzisiejszych, dziwnych i trudnych czasach, Pani Dyrektorka i zbudowany przez Ną Zespół zapewniają naszym dzieciom tak potrzebną dziś normalność, konsekwencję w wychowaniu, a przede wszystkim okazują dzieciom serce i ciepło.

Dziękuję Pani Dyrektorko. Za wszystko.

Ze swojego doświadczenia wiem, że całe życie pamięta się swoje przedszkole i ludzi, którzy w nim pracowali. Pamięta się piosenki, zapachy, potrawy. Przedszkolny ogród i wspólnie sadzone rośliny. Najbardziej jednak pamięta się życzliwość lub jej brak. Ciepło i dobro. Jestem przekonana, że nasze dzieci będą miały wyłącznie wspaniałe wspomnienia.

*Życzymy Pani wszystkiego najlepszego.
Eliza i Wojciech Kmita*

Przedszkole nr 100 na Ochocie ma szczęście do ludzi. Od zawsze.

Trafiłam tu po raz pierwszy na swoje praktyki studenckie w latach dziewięćdziesiątych ubiegłego stulecia. Bardzo dawno!

Grupę sześciolatek prowadziły wówczas Joanna Dorosławska i Hanna Strojewska, już wtedy doświadczone nauczycielki. Lekko zwariowane, pozytywne, ale wymagające i konsekwentne. **Takie na 100%**. Bo w Przedszkolu nr 100 wszystko jest na 100%: zaangażowanie, pomysłowość, relacje pomiędzy ludźmi, podążanie za tym, co niesie życie i przemyślana reakcja na to, czym zaskakuje świat. Rozśpiewana, roztańczona, twórcza kadra pedagogiczna, na czele której stanęła w niedługim czasie Joanna Dorosławska.

W "Setce" wszystko zawsze się udaje, z "Setką" można konie kraść.

Tak, mamy za sobą wiele wspólnych działań i projektów. Szkolenia, warsztaty, pikniki, wydarzenia edukacyjne i kulturalne, program edukacji wielokulturowej, który powstawał tu, na Częstochowskiej. Wreszcie przyszło prawdziwe wyzwanie. W latach 2009 - 2011 przedszkole podjęło się wspólnie z nami realizacji projektu **"Szansa na przedszkole"** dofinansowanego ze środków Unii Europejskiej. Jako jedna z 4 placówek uczestniczących w przedsięwzięciu. Utworzyliśmy na Ochocie w P.100 alternatywną formę edukacji przedszkolnej dla dzieci, które z różnych przyczyn nie mogły być w regularnym, tradycyjnym przedszkolu. Potrzeba było dużo determinacji, pracy, poświęcenia, ale też zdrowego rozsądku i odpowiedzialnych decyzji. I tu zawsze mogliśmy liczyć na Joannę. Pani Dyrektor przez wszystkie trudy i przeciwności (w tym projekcie wcale nie było łatwo) prowadziła nas do sukcesów. Na koniec zadowoleni byli wszyscy - dzieci, rodzice, nauczyciele, partnerzy społeczni.

Bo najważniejsza jest współpraca i dobre serce. I jeszcze ochota do działania. A tej w zespole kierowanym przez Joasie nigdy nie brakowało. Dlatego współpraca z SZANSĄ zawsze układała się pomyślnie, za co serdecznie dziękuję. Dobrze jest mieć takich partnerów, przyjaciół i sąsiadów jak Przedszkole nr 100. Po latach wspólnych działań miałam zaszczyt otrzymać z rąk p. dyrektor Dorosławskiej tytuł "Przyjaciół Przedszkola nr 100". To największe wyróżnienie, jakim obdarza placówka. Dziękuję z całego serca. Przyjaciół to ktoś wyjątkowy, ważny. Ktoś, kto pozostaje w pamięci i sercu na zawsze. A ponieważ przyjaźń to relacja, która działa w dwie strony, **SZANSA nigdy nie zapomni współpracy z Joanną Dorosławską.**

Dziękuję za wszystko

Magdalena Szlom

Prezes

Towarzystwa Rozwijania Aktywności Dzieci
SZANSA

Oddział Terenowy Warszawa Ochota

Jedno słowo wiele znaczy...

Dwadzieścia lat temu (sic!) nasza wtedy koleżanka nauczycielka i wicedyrektor Joanna, rzuciła hasło: „*A może by tak zrobić coś dla rodziców? Napisać dla nich coś ciekawego? Na przykład jak się bawić z dziećmi ?*”

I zaczęła się burza mózgów...

Pomysł chwycił szybko. Zapadła decyzja, żeby stworzyć gazetkę przedszkolną. Nazwa? „Słoneczko” - żeby nam zawsze było ciepło i radośnie.

Nie trzeba było mnie namawiać, lubię wyzwania. 20 lat temu internet nie był powszechny, komputery w pracy edukacyjnej też dopiero raczkowały. Ale to nie była przeszkoda. Pierwszy numer gazetki powstał bardzo szybko, był wydrukowany chałupniczo na żółtych kartkach i skserowany na przedszkolnym ksero. Rodzice mogli sobie zabrać broszurkę do domu i na spokojnie przeczytać o ...

Jeden pomysł, hasło i 20 lat historii!!! Bo z pomysłu Joanny zrodziła się gazetka, która regularnie jest wydawana cały czas. Od kilku lat już tylko jako elektroniczna wersja (ekologia) i oczywiście różni się diametralnie od tej pierwszej propozycji. Ale nadal jest skierowana do rodziców i zawiera wartościowe treści tworzone przez nasze nauczycielki.

Tak właśnie działa nasza Joanna. Jest inspiracją, dobrym duchem nie tylko przedszkola jako instytucji, ale (piszę to z wielkim przekonaniem) wielu z nas osobiście. Talent obserwacyjny, ogromna empatia, pozwalała zawsze z wyczuciem podsuwać pewne rozwiązania, pomysły czy po prostu wskazówki, dzięki którym zmienialiśmy swoje życie.

Tak było w moim przypadku. Gdy szukałam nowej ścieżki zawodowej, dyrektor Joanna otworzyła mi drzwi z napisem Logopedia - będę jej wdzięczna zawsze za zaufanie i wspieranie w rozwijaniu mojej drugiej zawodowej pasji.

I wierzę głęboko w to, że teraz mimo odejścia na emeryturę, czyli symbolicznego zamknięcia drzwi zawodowego życia, otworzą się dla Joanny drzwi nowych, osobistych wyzwań. Mam nadzieję być ich częścią.

Dobry człowiek jest jak małe światełko.

Wędruje poprzez mroki naszego świata

i na swojej drodze zapala

zgaszone gwiazdy.

Phil Bosmans

Dziękuję za wszystko!

Do zobaczenia na herbatce.

Monika Czarnecka - Zreda

Post scriptum...

Ten specjalny numer gazetki przedszkolnej „SŁONECZKO” wychodzi w dwudziestym roku wydawania i jest czterdziestym numerem... Przypadek?

ZMIANY SĄ POTRZEBNE

Życie to zmiana, pomiędzy tymi dwoma słowami śmiało można postawić znak równości. Mamy tego świadomość, co nie znaczy, że zmiany nas nic nie kosztują. Owszem poruszają nas, czasami wręcz wstrząsają nami a czasem niosą ze sobą duży bagaż uczuć i refleksji.

Tak jest tym razem.

Moja współpraca z Przedszkolem nr 100 na Ochocie trwa bardzo długo, prawie ćwierć wieku(!) i w dużej części była to współpraca z Panią Dyrektorką Joanną Dorosławską. Niepoliczona ilość spotkań, rozmów, konsultacji, zastanawiania się jak pomóc najlepiej. Przede wszystkim dziecku, ale często także całej rodzinie. Dyskusje czasem pełne zrozumienia a czasem napięcia - jak to między ludźmi, którzy mają dobrą wolę ale różnią się w naturalny sposób spojrzeniem na sprawę. I te różnice wyrażone otwarcie często pozwalały pomóc lepiej. A wola pomocy była zawsze. Wiedzą o tym dobrze wszystkie współpracujące podmioty - OPS, Dom Dziecka, szkoły, fundacje i inne placówki, w tym "moja" Poradnia. Każdy widzi drugiego człowieka na swój własny sposób, ja widzę serce ♥

Dziękuję Joasiu i życzę, aby ten nowy czas był pełen otwartych drzwi do innych niż przedszkole, ciekawych światów. Znajac Ciebie, nie mam najmniejszych wątpliwości, że zechcesz za te drzwi niezwłocznie zajrzeć.

„Życie jest zmianą.

Jeśli przestaniesz się zmieniać,

przestaniesz żyć”

R. Haak

Mirka Skowrońska psycholog

Poradnia Psychologiczno Pedagogiczna nr 9

SŁONECZKO

Moja przygoda zawodowa w Przedszkolu nr 100 rozpoczęła się 1 września 1991 roku.

Asia pracowała już od kilku lat, ale ja ... *nie pamiętam*. To był czas, kiedy Ona poznawała po wtórnie uroki i trudy macierzyństwa, ja trudy i uroki nauczycielskiego fachu.

Rok później przedszkole powiększyło się podwójnie i nie było nam dane spotkać się jakoś bliżej. Nigdy w jednej grupie ani nawet gdzieś obok, za ścianą. Mijałyśmy się tak przez 12 lat – chyba dobrych, na pewno pracowitych, intensywnych. Tak ja to pamiętam, ale szczegółów ... *nie pamiętam*.

Aż nadszedł rok 2003 i nagle ... każdego dnia, w jednym pokoju, biurko w biurko od lat prawie 18.

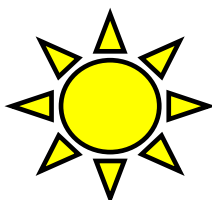

To pamiętam - nasz wspólny czas dojrzewania i krzepnięcia w zawodzie. Czas wytyczania prostej drogi ze ścieżki pełnej zakoli i kamyczków i głazów. Bywało trudno, bo patrząc refleksyjnie i obiektywnie (w miarę) trudno o dwie tak różne osoby jak my. Chociaż czasem grzmiało i błyskało to po burzach pozostawały dobre, ważne rzeczy. Ważne i cenne dla nas i dla przedszkola. I tak powoli dojrzewała współpraca prawie doskonała. Może właśnie ta odmienność pozwalała nam poznawać lepiej siebie same, budować tożsamość. Jesteśmy żywym przykładem tego, że to, co wartościowe rodzi się w trudach, to co warte zachodu wymaga wysiłku i czasu. Wymaga też szacunku, życzliwości i odwagi, których nam nie zabrakło.

Dziękuję Ci Asiu. Dziękuję za 30 dobrych, ciekawych lat. Dziękuję, z ogromną pokorą i wdzięcznością, za całą wiedzę i umiejętności, które mi przekazałaś. Dziękuję za „iskrzenia” bo to z nich prąd dawał impuls do budowania. Dziękuję za to, że jak by nie było trudno zawodowo czy prywatnie zawsze mogłam liczyć na Twoją pomoc i wsparcie.

Dziękuję też za wszystko, czego ... nie pamiętam.

Agnieszka Wojtczak

Redakcja

serdecznie zachęca Rodziców do dzielenia się swoimi spostrzeżeniami i przemyśleniami na łamach naszej gazetki.
Prosimy o kontakt osobisty lub mailowy
przedszkolenr100@gmail.com

Redakcja informuje, że zdjęcia i teksty są własnością Przedszkola nr 100 oraz autorów.

Nie wyrażamy zgody na kopiowanie.

Skład i opracowanie graficzne

Monika Czarnecka - Zreda